

Modersmaal og sin Nationalitet, dels fordi Kvinder hidtil ikke har maattet være Medlemmer af politiske Foreninger.

Nu er der imidlertid dannet en *Nordslesvigske Kvindeforening*, og i en første Omtale af den i »Heimdal« nævntes, at den maaske i en fjærr Fremtid vilde arbejde for Kvindernes politiske Rettigheder.

Vi henvendte os derfor til Foreningens Sekretær, Fru Anna Callø, og hun sendte os følgende Oplysninger:

Til »Kvinden og Samfundet«.

Som et Værn mod Fortyskningen her i Nordslesvig har vi vore tre store nationale Foreninger, Vælger-, Sprog- og Skoleforeningen. Den af dem, der naturligt staar Kvindens, især Moderens, Hjærte nærmest er Skoleforeningen. Fra den Dag, hun sender sin lille Dreng eller Pige i Skole lige til Konfirmationen, er hun Vidne til, hvordan Læreren, med alle de Midler, der staar til hans Raadighed, — og det er ikke faa — lægger an paa at fortyske Barnet. Vort Modersmaal er udelukket af Skolen, for de Par danske Religionstimer Børnene endnu har paa Landet er af saa godt som ingen Betydning.

Ved Konfirmationen er det Sprog Børnene kan Tysk, det Land de kender er Tyskland, og den Historie, de har lært, er Tysklands. Til deres Modersmaal, til det Folk, de fra Oldtiden har været en Del af, kender de intet, udover hvad de har lært i Hjemmene, og det kan mange Steder være smaat nok; det er ikke alle Forældre, der kan sætte sig hen og læse Historie og Sprog med deres Børn.

Saadanne unge Mennesker er vel danske, den ene er dansk, fordi den anden er dansk; men deres Danskhed er rodløs, den har ingen fast Grund at hvile paa, naar de ikke véd, hvorfor de er danske, og det er en Ynk at læse et dansk Brev skrevet af et Barn, der ingen Undervisning har faaet i Hjemmet.

For at bibringe dem, hvad den tyske Skole har nægtet dem, er det, vi sender vore Børn paa danske Efter- og Høj-Skoler; det vilde være en Ulykke for Nordslesvig, om vi ikke kunde det. Skoleforeningen yder Hjælp til mindre bemidlede Folks Børn i Form af Fripladser; det er Hjælp til Selvhjælp. Men saa er der jo mange Familier, for hvem det er umuligt at faa deres Børn paa Efterskole, selv om de har Skoleforeningens Friplads. Da er det, *Kvindeforeningen* træder til og for-

syner disse Børn med Seng, Bøger, Rejsepenge og Lomme penge.

I de tre Aar, vi har arbejdet, er der understøttet 126 Børn og til dette Formaal er der af nordslesvigske Kvinder skænket 6087 M. Hidtil har vi arbejdet uden nogen fast Sammenslutning, men ved den nye tyske Foreningslov af 1909 har vi faaet fast Grund under Fødderne, og nu har vi dannet »*Den nordslesvigske Kvindeforening*«. Den er anmeldt som politisk, uden at vi dog har tænkt paa at tage et Arbejde op for Kvindens politiske Rettigheder; men den Tid kan maaske komme, da vi nordslesvigske Kvinder ogsaa faar Brug for at kæmpe for disse.

Mange Kvinder har meldt sig ind i vore Foreninger, og baade i Skole- og Sprogforeningen er der Kvinder med i Tilsynsraadet, saa bare vi vil, ligger der Arbejde nok for os, for vor Nationalitet- og Folkesag.

Anna M. Callø.

Sekretær for »*Den nordslesvigske Kvindeforening*«.

Den internationale Kvindevalgretsalliance holder Møde i Stockholm fra den 12.—17. Juni 1911.

Det er den 5. Verdenskongres, Alliancen indkalder. Siden den i 1906 glædede Danmark med sit Besøg, har den holdt sit 3. og 4. Møde i Holland og i England og kommer nu atter i vor Nærhed. — Her vil altsaa være god Lejlighed til uden altfor megen Besvær at komme i Berøring med de udmærkede Fortalere for Kvinders Valgret, som rundt om i Verden ofrer sig for denne betydningsfulde Sag. — Vi tør vel ogsaa her i Danmark glæde os til at flere af Kongresdeltagerne vil standse hos os og tale ved et Møde. Mrs. Chapmann-Catt har f. Eks. forlængst erklæret sig villig hertil, og forhaabentlig vil nogle af de mange, som af forskellige Grunde ikke kan rejse til Stockholm dog faa Lejlighed til at høre denne Kvindevalgrettens ypperste Fortæller. — Men — *alle* — der paa nogen Maade ser sig i Stand til at deltage i Kon-